

342

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 12 grudnia 1966 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 19 października 1965 r. w sprawie środków ratunkowych na statkach morskich.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. z 1964 r. Nr 15, poz. 89 i z 1966 r. Nr 34, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 19 października 1965 r. w sprawie środków ratunkowych na statkach morskich (Monitor Polski Nr 56, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

w § 15:

- a) w ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „mniejszej niż 500 BRT” dodaje się wyrazy „lecz większej niż 250 BRT”,
- b) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
„3. Statek VII kategorii o pojemności 250 BRT lub mniejszej powinien posiadać:

- 1) co najmniej 2 pneumatyczne tratwy ratunkowe o łącznej nośności wystarczającej dla 200% ogólnej liczby osób na statku,
- 2) środki ratunkowe przewidziane dla statku VIII kategorii w § 16 ust. 1 pkt 3—6, przy czym koła ratunkowe powinny odpowiadać warunkom określonym w § 16 ust. 3.,
- 3) co najmniej 4 dodatkowe pasy ratunkowe.”

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1950 r. o pasach i kołach oraz pływakach ratunkowych na polskich statkach morskich (Monitor Polski Nr A-65, poz. 762); jednakże ustalone tym zarządzeniem wymagania techniczne dotyczące pasów, kół i pływaków ratunkowych mają zastosowanie do statków określonych w § 23 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 19 października 1965 r. do czasu upływu terminu ustalonego przez urząd morski zgodnie z tym przepisem dla każdego statku.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Żeglugi: J. Burakiewicz